

خوشه

● حهسه ن جاف ●

شهو ميوانئكي ناوهخته و سهر به شاره كه تدا دهكات ، ورده ورده جي به روونائي له قدهكات و هه موو كووچه و قوزبئه كانئ ده گريته وهو له سهر جاده شوسته كانئ شان داده دات ، خه لكه كه ش خواحافيزئ له يه كه ده كه نو به په له پوووزئ خه مو په ژاره ئ روژگار له دل بارده كه نو هه نكاوئ گورج گورج به ره و مال ده نين ، توش سوارئكي شاره زائ بست به بستئ نه م شاره بيت ، شوئني تئدا نيه يادا شتيكت تيايدا نه بي ، له گشت كولان و جاده و گوزد ره كانئ و ته يه كه پئكه نئنيك ، يا چبه يه كي خوشه ويستئ هه ره هه يه ، نه م ريگه ته نكه به ره ش .. ئئ و رده بيه ته وه .. دلئانئيت ، هه ر چه ند ده كه يت هه ر ره كي گومان له ده روونتا ده مينئيت . ناتوانئيت ريشه كئشي بكه يت .. كه ناورد ه بيه ته وه يه كيكت له كه لدايه ، نه مئيش نانا سئيه وه زور سه يرت به خوت دئيت ، هه وليكي بي هو ده ده دئيت بي ري خوت ده گوئي ، نازانئ كي يه ، ئئئ ده پئسي وه لامت ناداته وه ، گومان له دلندا چه كه ره دهكات . تو بئئيت شاره كه ئي خوت بيئت ؟ پئكه نئنت به خوت دئيت ، چون مروف مه لئه ندي له دايك بوون و ژئانئ خوي نانا سئيه وه . « خويه تي و خوي گوپيوه » بو وانه بيئت ، هئچ شتيك له جي ئي خويدا نه ماوه ، ده لئئيت گوله زيه كي شاره زائ سهر شانوي هه راجخانه يه « ئه ئي نالئن ژئان هه راجخانه يه ؟ هه ر جاره ئي به شيوه يه كه خوي ده گوپئ و

هه موو شتيكئشي تئدا ده فروشرئ .. هه رزان فروش ده كرئ ! » سه رنج ده ده بيه نه م به روئه و به ري پئكه كه ، هئچ به دي ناكه يت ، دوو ديوارئ به زرئئ ئي له نئكاكانت گرتوه ، سه ربه رز ده كه بيه وه كوئايئ ديواره كانت نايه ته به رچاو ، شه وه زه ننگ په رده په كي ره شي نه ستوورئ به سه ر هئزي بينئتا داداوه « ده لئن له پشت په رده ئي شه وه زه ننگه وه هه زاران دلدار به يه كه ده كه نو و كه ف و كوئئ خوشه ويستئ داده مر كئنه وه ، هه زاران تاوانئيش ده كرئ ، سه كه كانئ سه ر بروست ددانئان له و دلله پئ سوزو خوشه ويستئ يانه كئير ده كه نو و كئري رك و كئنه يان داده مر كئنه وه ، چون نه م ري يه نانا سئيه وه ؟ . به راودي ده كه يت له گه ل نه و شوئنا نه ئي پئشتر ديوتن ، يه كسه ر ناوي « تلمسان » * له ميشتكدا بروسكه ده دات « جاده يه كي ناوا بارئك ، لايه كي ديواره به رزه كه ئي باخچه ئي گشتئ بوو ، لايه كه ئي ديكه ئي شورا كه ئي قوتابخانه ئي مندالانئ شوپش بوو » . زور ت سه ير به و ديواره به رزانه ده هات كه له سي لاوه وه كه پا ساوله نه فسانه نيه كان ده وري باخه كه يان دابوو ، هه ندي پروه كه و گزو گئاش له ره قه ئي به رده كانئاندا سه وز ببوون ، پئكه نئنت به خوت دي :

« من له كوئئ و تلمسان له كوئئ ؟ » . هه ر نه بيئ شاره كه ئي خوت بيئت « نه ئي بو نائنا سمه وه ؟ بو كه سئكي ناسئاو به دي ناكه م ؟ » .

وه كه نابه له ديك كورته هه نكاوئ نامو ده نئيت و قسه كانئ ماموستا - م - ت دئته وه ياد : « ژئان كه شتيكه له زائينه وه بو مه رگ ، له تاريخستاني مندالانئ دايكه وه به ره و تاريخستاني گوپ ، دواي مه رگئش نه ناو ده مينئئ و نه نئشان » . خوتو هئيشتا زيندوويت ، نه ئي چون وابئ ناو نئشان بوويت و كه سئك نايه ت به ده ننگه وه ؟ .

ترس وه كه موته كه چوك به سه ر ده روونتا داده دات ، سه رنجئكي ديكه ئي ري يان ده ده بيه ته وه ، ناو ر له وه كه ئي ته نئشتت ده ده بيه ته وه « نه بيئ كي بيئت ؟ » . ريك وه كه سه ر بارئك له كاتئ مه شقدا لاي چه پئ ئي گرتويت ، له كه ل هه نكاوه كانتا هه نكاو هه لده هئئيه ته وه ، ده مي وه كه سنووقئكي پئ نه ئئني كئيل داوه وه لامئ قسه و پئسياره كانت ناداته وه .

« گوئويانه زمان به ئئئ سه ر ره حه ته ، نه مئيش چاكي

گرتوه ته گوی بویه وا بیده ننگه ، نه ی نالین بی دهنگی زیړه ! .
 نه وهنده یان هم ووتیه به بهر گوی تدا داوه له وه دهنترسایت
 زمانت نه مینې و بپوکیته وه ، زوو شتیکت خویندبوه وه گویا
 زاناکان دهلین : نه دامانه ی له ش که به کار نایه و رده ورده
 بچوک دهنه وه تا له دوا پیدا نامین !! . ده ی خه می بو مه خو
 دهرگایه ک ره شه بای لی بیته ژوروه وه نه بوونی باشته ! .

**هه ولنکی دیکه دده دیت ، هه ز دهنکه دیت کونتی نه و
 وته یه بچرینیت .**
 - نه ری بو وه لامم ناده دیته وه ؟ .

-
 قیزاندت به سهریا ، وه ک له ناو نه شکه و تیکدا هاواریکه دیت
 گویت له دهنگانه وه ی قسه کانت بوو ، ترسه که به هه موو له شتا
 بلاوبوه وه ، جاریکي دیکه سهرنجی ریگه که ت دایه وه تا هیزت
 تیابوو چاوت کرده وه ، له دووره وه پووناکیه کی کزوه ک چرای دز
 دهنبریسکیته وه .

تیشکیکی بی رهنگ به بازنه یه کی ته سکی دهوری خوی
 دهنه خشیت .. گویت له مری سه گیک بوو ، دلت داخورپا ، زور
 له سه گ دهنترسیت ، نه و پوژت هاته وه یاد که باوه ژنه که ت
 به زور په وانه ی مالی دراوسیکه تانی کردیت .

- دهنبرو ده ی نه وه نده ی پیاویکت لی هاتوه داوه شی ی
 یاخوا بو نه ترسیت ! .

به سهره تاتکی و لادیوار گرتن و هم لاو نه و لاکردن
 دهنرویشیتیت ، ته په ته پی دلت له گه ل هه نگاهه بچکوله کانتا تیژتر
 دهنبوو ، نه تزانی له کوپوه نه و گه ماله . ددانه کانی له سمتت
 گیرکرد ، نهین گربوو ، مندالانی گه په ک زراویان لی ی توقیبوو .
 سله میته وه ، نیستیکت کرد ، نه وه که ی ته نیشنت
 نه وه ستا ، هیدی هیدی هه نگاهوی هه له نیایه وه و ملی ری ی گرت تا
 له سه گه که تی په ری ، چاوت بو به ردیک گپرا « نه م شه و زه ننگه
 چاوی کرده ته دوو چالایی بی که ک » . ده چه میته وه و به
 دهوری خوتا ده ست دهنگیری ، هیچت وه بهر چنگ ناکه وی ،
 نه ویش به مری به ره و پرووت دیت ، ته نها تارماییه که ی
 دهنبنیت ، نازانیت چون کابرای شاری « ک » ت هاته وه یاد ،
 سه گه هاره که پارچه پارچه ی کرد ، خه لکیشی دووراو دور

ته ماشایان دهنکرد ، که س نه یده ویرا توخنی بکه وی . « دهلین
 نه و که سه ی سه کی هار بیگه زی . چل شه و ده ژی و به
 دهنری سهریه کی خراب دهنمریت ، نه ویش هه ر که سیک بگه زی
 هار دهنیت ، به زنجیر دهنیه ستنه وه بی سهروشوین سهرنگومی
 دهنکن » . مری نه م سه گه دووباره سه گه کانی سهربروستت
 وه بیره دهنیته وه ، گویا دهلین پاسه وانی دوزه خن .. بووا نه بی
 سه گ هه ر نیثی پاسه وانی نیه ؟ .. نیتر پاسه وانی هه ر چیه ک
 بیت ؟ !

تا دیت لیت نریک دهنیته وه ، ترس و مریگی چه مری سهری
 وزه یه کی نه فسووناویت بی دهنه خشی ، ده چه میته وه ،
 نه مجاره یان به ردیکی زلت به رده ست دهنکه ویت ، چاوه کانت
 وه ک تیشک په رده ی نه ستوری تاریکی داده دهن ، به رده که ی
 تیده گری ، نووزه یه کی لاوازی له گه روو دیته دهنو گرموله
 دهنیت ، هه رچی ترسیک له دهنرونتا هه بوو کوچ و باری
 کوکرده وه و مال ناوایی ی لی کردیت و میوانیکی نوی له هه واری
 ناواختا خپوه تی هه لدا .. رک و کینه ی سالانی ترس له
 قاچه کانتا کوپوونه وه ، چوپوته سهری به پی له قه تی ی
 به ربوویت ، خوین و میشکی تیکه ل بوون ، ناره ق به ناو چه وان و
 شان و ملتا ریچکه ی به ست ... له تاوانا هه ناسه ت سواربوو ..
 ناگات له خوت و دهنرو به رت برابوو ، که سهرت هه لپری نه مبه رو
 نه و به رپووناکیه ، تا چاوبر دهنکات چراخانه .. ویستت له خوت
 بپرسیت .. نه مه چون .. به ناگا هاتپته وه ، هه موو له شت
 نوقمی ناره ق ببوو ، دهنلی ی بارانیکی به لیزمه به سهرتا دایکرده
 ، گویت له ته په ته پی دلت بوو وه ریکه یه کی یه کجار هه ورازو
 دوورت بریبی ، خویش له زورگه کانی دهنره ی شاره وه سهری
 دهنهینابوو ، له گه ل گره کانی دهنرو به ریدا سهره تاتکی ی
 دهنکردو هه رسی به له شگری شه و هینابوو .
 نه مه ت بو خیزانه که ت گیرایه وه .. وتی

- نه وه باسیان کردویت ، به لام مادام سه گه که ت کوشت
 به سه ریاننا زال دهنیت .
 سه ریکت بادا .. نیستاش له و باوه ره دایت خه ون نیه .

* تلمسان : شاریکه له چه زایر .